

13. dan: »ZAKAJI« SO V VE?INI

»Mami, zakaj ima tisti stric tako smešen klobuk na glavi?«
»Verjetno zato, ker mu je takšen klobuk najbolj vše?,« je odgovorila mama.
»Zakaj?« je bila radovedna deklica.
»Zato, ker imamo ljudje razli?ne okuse.«
»Zakaj?«
»Ker smo razli?ni med seboj,« je bila potrpe?ljiva mama.
»Zakaj pa smo razli?ni?«
»Ker nas je Bog takšne ustvaril.«
»Zakaj nas je Bog ustvaril?«
»Ker se je tako odlo?il,« je mama odgovorila že malo glasneje, ker jo je za?elo minevati potrpljenje.
»Zakaj se je tako odlo?il?«
»Ne vem. To je njegova stvar. Sedaj pa bodi malo tiho in glej kje stopaš,« je odrezala mama.
Nekaj ?asa sta mol?e hodili.
»Mami, zakaj ne bi ljudje hodili po cesti in se avtomobili vozili po plo?nikih?«
»Ljubi Bog,« je vzdihnila mama. »Tega pa jaz res ne vem. Tako so se ljudje odlo?ili in je pa? tako.«
»Zakaj se pa niso odlo?ili druga?e?«
»Ne vem. Vprašaj o?ka, ko prideva domov. On ti bo lažje razložil.«
»Zakaj pa ji ti ne razložiš? Saj veš odgovor,« se je Serafin?ek vklju-?il v pogovor.
»Zato, ker bo imela v vsak zato še vsaj tri zakaje,« je dejala mama, ki je bila prepri?ana, da se je nanjo obrnil nekdo od pešcev, ki ju je poslušal.
»Saj je vendar še otrok, ki se mora še veliko nau?iti,« je ugovarjal Serafin?ek.
»Res je. Pa ji vi odgovarjajte ure in ure na njena neskon?na vprašanja. Tudi vi bi se prej ali slej naveli?ali.«
»Verjamem. ?e pa ne bi spraševala, se ne bi iz dneva v dan u?ila o svetu, ki jo obdaja.«
»Oh, ta otro?ja nevednost,« je vzdihnila mama.
»Nevedne moramo u?iti, nam naro?a eno od del usmiljenja. Naj-bolj nevedni med nami pa so otroci. Njih je potrebno še posebej paz-ljivo u?iti. Od tega je odvisno, v kakšne ljudi bodo odrasli.«
»Prav imate.«
»Torej se starši ne smete naveli?ati odgovarjati na vprašanja otrok,« je zaklju?il Serafin?ek.
»Otroci bi se radi vse nau?ili v enem dnevu. To pa ne gre. Saj niti dovolj ?asa nimam, ?e bi jih hotela odgovoriti na vsa njena vprašan-ja.«
»To pa rad verjamem.«
»Zastavi pa tudi takšna vprašanja, na katera nimam odgovora. Vsaj takšnega ne, da bi ga otrok razumel.«
»Kaj pa mož?«
»Ah, mož hitro izgubi potrpljenje,« je zamahnila z roko mama.
»Hm, torej moraš sama odgovarjati na njena vprašanja.«
»Ne, nikakor. Njena starejša sestra mi pomaga.«
»Torej bo vaša h?erka kmalu zelo pametna deklica.«
»Upam,« je dejala mama in s h?erko zavila v trgovino.

Naloga: Položi na oltar?ek najpomembnejšo knjigo v vaši hiši.